

vermagerd gezicht, zijn afgedragen kleren, de droevige ernst in zijn ogen en zijn leeggeroofde beurs? . . . Daar stond *jij*: Je keurige vlotte uniform. Je atletische, weldoorvoede lichaam. Je jeugd, je kracht, je zonnige lach. Je overrompelende onverschilligheid voor de diepere dingen in dit leven. Je gezellige clubs. Je sigaretten. Je geld. Je dancings. Je theaters, met de nieuwste films en de beste artisten. Je drank. Je *donuts*. Je vrijheid van bewegen, en vooral: je vrijheid van opvattingen.¹

Er zou over het in Maastricht gevormde *Rest-Center* 'een boek te schrijven zijn. Het zou', vond Duyzings,

'geen prettig boek worden. En evenmin een complimenteus boek . . . Vergeten, Maastricht? . . . Vergeten, hoe de stad haar jonge meisjes zonder protest in Amerikaanse *trucks* liet laden? Nacht na nacht reden die *trucks* naar Mönchen-Gladbach, even over de Duitse grens, waar de *boys* toen nog niet de *Fräuleins* tot hun beschikking hadden. Eén Amerikaans telefoontje uit Mönchen-Gladbach was voldoende: 'Veertig meisjes voor vanavond.' Er was een soort van comité in Maastricht, dat dergelijke bestellingen prompt en correct uitvoerde.²

Aan dit soort verschijnselen nam vooral de Zuidlimburgse geestelijkheid aanstoot, maar, aldus pater Munsters: 'Enkele pastoors, die aanmerking maakten, . . . kregen moeilijkheden met de Amerikanen. Een andere goed bedoelde, doch overigens naïeve methode om 'alles in goede banen te leiden' door juist ook nog de beste meisjes in gevaar te brengen' (de bedoelde pastoors gaven zich blijkbaar moeite opdat slechts de meisjes die als de meest zedige golden, zich voor contact met de Amerikanen beschikbaar stelden) 'kon de zedelijke ellende slechts vermeederen . . . Overigens is er ongetwijfeld soms overdreven.'³ Dat laatste zal wel juist zijn, maar heft het feit niet op dat, als men van de gepubliceerde Tilburgse cijfers uitgaat⁴, het aantal buitenechtelijke geboorten in het bevrijde Zuiden in '45 ca. tienmaal zo hoog was als in '40 – vermoedelijk mag men Zeeland niet in die vergelijking betrekken; het viel althans de op Zuid-Beveland ingezette Canadezen op, dat de mogelijkheden tot sexueel contact er aanzienlijk geringer waren dan in Noord-Brabant: '*there was . . . none of the badinage*', schrijft Thompson, '*that had enlivened the troops in Dutch Brabant, no precocious, cheeky urchins in clogs, saying: 'niks in de winkel, kapitein . . . tin o'bullybeef, kapitein! . . . slapen met zuster', or even,*

¹ M. W. Duyzings: '*GI-Joe kwam voorbij* (1947), p. 68-69. ² A.v., p. 129. ³ Pater Munsters in *Limburg 1940-1945*, p. 155. ⁴ Gemeente Tilburg: *Tilburg in de oorlogsjaren 1940-1945*, p. 15.